

[Wilhelm]

gedoblede undervejs ud til selve sparestederne, jævnfør f.eks. biblioteksbesparelserne, som flere har været inde på. Der var aftalen mellem de partier, der støttede den del af bloktilskudsforringelserne, en besparelse på 8 mill. kr., men vi har set, at der rent faktisk i 1983 er skåret 62 mill. kr. på bibliotekernes budgetter. Det er da rigtigt, at en del af det skyldes ændrede lønudviklingsforventninger, men det ændrer intet ved, at besparelserne på dette område faktisk er blevet 4 pct. Det er nok så meget som på de fleste andre områder, og det viser, hvor kommunerne enten med forkærlighed sætter ind eller føler sig tvunget til at sætte ind, når de bliver pålagt de ting, man herindefra har pålagt dem.

Hr. Bernhard Baunsgaard har ved flere lejligheder været inde på nogle gætterier om, hvordan biblioteksbesparelserne fortrinsvis er sket. Hr. Bernhard Baunsgaard har været inde på nogle gange, at han godt kunne have en mistanke om, at det især var de socialdemokratisk styrede kommuner, der har skåret ned her. Nu har vi fået et meget udførligt bilag – det takker jeg i øvrigt for – der viser, hvilke kommuner der har skåret hvor meget, og på hvilke konti på biblioteksområdet der er skåret. Selv om jeg ikke synes, at det fritager socialdemokratiet for nogen som helst bebrejdelser for deres kulturpolitik, skal ret nu være ret.

I øvrigt synes jeg, at billedet er meget betegnende for forskellen mellem borgerlig og socialdemokratisk kulturpolitik. Det viser sig både i hovedstadsområdet og i provinsen, at hvor de borgerligt styrede kommuner har sparet 4,0 pct. på biblioteksbudgettet, har de socialdemokratisk styrede kommuner sparet 3,8 pct. Det er i en nøddeskal forskellen mellem borgerlig og socialdemokratisk krisepolitik. Det viser sig også, nu vi er ved det, at begge typer af kommuner, eller skal vi sige alle 4: hovedstad og provins, borgerligt og socialdemokratisk styrede, fortrinsvis har skåret på lønkontoen. De har stort set skåret procentvis dobbelt så meget på lønkontoen som på de øvrige konti.

Men, som hr. Bernhard Baunsgaard også var inde på, hvis det nu viser sig, at socialdemokratiet mener, at nu er bunden nået, så skal de i hvert fald ikke have nogen bebrejdelse for den erkendelse. Jeg synes, at det vil være godt, hvis socialdemokratiet er kommet

til den erkendelse, at nu er bunden nået med hensyn til de kulturelle bevillinger.

Sådan som jeg forstår vores fælles dagsorden – sådanne ting kan jo altid udlægges lidt forskelligt, og den kan udlægges forskelligt – vil jeg gerne slutte med at sige, hvad vi lægger i denne dagorden.

Vi lægger for det første megen vægt på, at der står som så at sige programoverskriften i denne kulturpolitiske dagsorden, at det flertal, der står bag den, opfordrer til, at der sikres en frisindet kulturpolitik. Altså ikke noget af det, vi har set før, at så kommer man ad bagdøren og trækker bevillingerne til Solvognen eller til en Jesusfilm væk og den slags. Dernæst, at dette flertal er imod den nuværende regerings bebudede besparelser for det kulturelle område. For det tredje, at det ikke engang er nok, at man undlader disse besparelser, at der skal gives plads for nyskabende initiativer. Det udlægger vi som vilje til også at yde flere penge med henblik på det, der står her: nyskabende initiativer. For det fjerde og sikkert ikke mindst vigtige, at man erkender sammenhængen med amterne og kommunerne, så man direkte i dagsordenen siger, at i samarbejde med amter og kommuner skal regeringen sørge for i det mindste at bevare de kulturtilbud og – understreget – især den kulturelle selvvirksomhed, som hidtil har været mulig.

Jeg ser det som en erkendelse af, at det ikke var godt, hvad der skete med biblioteksnedskæringerne. Det var ikke godt, at man ikke havde fået check på det her med kronefor-krone-anvisningerne på besparelser. Det var ikke godt, at en aftale om 8 mill. kr. herinde ude i det virkelige liv, på sparestederne, blev til 62 mill. kr. Jeg ser det faktisk som en tilkendegivelse af, at den slags fadæser vil de 4 partier, der står bag dagsordenen, ikke længere medvirke til. De vil sikre sig, at det at undgå nedskæringer på kulturområdet kommer til at gælde landet som helhed, altså inklusive det, som amterne og kommunerne er ansvarlige for. De vil derfor også sikre, at de ikke på anden måde bliver tvunget til at skære på disse områder, som det skete ved det, der foregik via bloktilskudsvedtagelserne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):